

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2308214642
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2308214642.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pred senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a členov senátu JUDr. Boženy Husárovej a JUDr. Andrey Vyskočovej v právnej veci žalobcu: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. V. XX, A., právne zastúpený: Mgr. Ivan Košťál, advokát, so sídlom Štúrova 11, Nitra, proti žalovanému: A-DEMO, s.r.o., so sídlom Topoľová 1, Močenok, IČO: 36 274 321, právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčík, advokát, so sídlom Farská 40, Nitra, o zaplatenie 68.246,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.10.2015, č.k. 12Cb/187/2008-606, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca HP COMPLETE, s.r.o. so sídlom Sv. Michala 6, Levice, IČO: 36 812 561 sa návrhom na začatie konania domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 68.246,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne od 01.06.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 11.08.2014 č.k. 12 Cb/187/2008-472 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.09.2014 č.k. 12 Cb/187/2008-479 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu HP COMPLETE, s.r.o. v likvidácii vstúpil ako žalobca V. K., nar. XX.XX.XXXX z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 10.10.2014.

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 13.10.2015 vyhovel návrhu na začatie konania v celom rozsahu a svoje rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 536 ods. 1, § 548 ods. 1, § 524 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že pôvodný žalobca na základe objednávky žalovaného č. 2129/07 zo dňa 01.12.2007 dodal žalovanému ním objednané dielo v hodnote 2.850.000,- Sk, pričom cenu diela vyfakturoval faktúrou č. 2008001 zo dňa 31.01.2008 so splatnosťou 31.05.2008. Žalovaný z tejto faktúry uhradil sumu 800.000,- Sk a zostatok ceny diela vo výške 2.050.000,- Sk zostal neuhradený, a preto žalobca podal predmetný návrh. Žalobca si uplatnil zo žalovanej sumy aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry do zaplatenia.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že zaplatil zostatok ceny diela, keď z vykonaného dokazovania nebolo možné dospieť k jednoznačnému záveru o pravdivosti takéhoto tvrdenia. Pôvodné tvrdenie žalovaného, že zaplatenie zostatku ceny diela preukazuje výdavkový pokladničný doklad zo dňa 20.05.2008 spochybnil samotný štatutárny zástupca

právneho predchodcu žalobcu, ktorý poprel, že predmetnú čiastku od žalovaného prevzal a zároveň poprel aj svoj podpis na žalovaným predloženom výdavkovom pokladničnom doklade. Znaleckým posudkom č. 34/2011 zo dňa 31.10.2011 znalkyňou Mgr. Máriou Zelenkovou z odboru písomoználectvo, odvetvie ručné písmo bolo jednoznačne preukázané, že predmetný podpis na žalovaným predloženom výdavkovom doklade nie je podpisom pána W. S., konateľa právneho predchodcu žalobcu. Následne žalovaný preukazoval tvrdenie, že zaplatil cenu diela, príjmovým pokladničným dokladom z toho istého dňa, ktorý dôkaz súd prvého stupňa pri rozhodovaní nezohľadnil, nakoľko podľa názoru súdu prvého stupňa v súlade s právnym názorom žalobcu, pri vypracovaní odborného stanoviska č. 10/2015 zo dňa 25.03.2015 znalca Mgr. Miroslava Koutného, z odboru písomoználectvo, odvetvie ručné písmo, jeho spracovateľ nemal k dispozícii originály príjmových pokladničných dokladov, ale len prepisové kópie (kópie podpisu, ktoré vznikli odtlačení písárskeho prejavu konkrétnej osoby na prepisovú kópiu) a tak nebolo preukázané, že pôvodný originálny podpis, ktorý bol pretlačený na prepisovú kópiu, sa tiež nachádza na originálnom príjmovom pokladničnom doklade potvrdzujúcom prijatie hotovosti v rozsahu žalovanej pohľadávky. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že na preukázanie skutočnosti, že podpis patrí k listine, na ktorej je umiestnený, je možné iba pri skúmaní originálu listiny.

Súd prvého stupňa považoval námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu za nedôvodnú, nakoľko mal zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.12.2013 uzavretej medzi HP COMPLETE, s.r.o. v likvidácii ako postupcom a V. K. ako postupníkom za preukázané, že došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu na postupníka dňom podpisu zmluvy. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalovaného, že likvidátor spoločnosti nebol oprávnený postupovať pohľadávky likvidovanej spoločnosti tretím osobám, pretože likvidátor je oprávnený robiť v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti (§ 72 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka), za ktoré úkony nie je možné považovať podľa názoru žalovaného zmluvu o postúpení pohľadávok. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že likvidátor bol oprávnený uzavrieť zmluvy o postúpení pohľadávok, pretože pohľadávka spoločnosti je majetkovým právom spoločnosti, ktoré je postupiteľné, resp. prevoditeľné za dohodnutú odplatu, a preto aj likvidátor spoločnosti v rámci svojich oprávnení mohol odplatným postúpením pohľadávok speňažiť majetok spoločnosti. Predmetná pohľadávka, ktorú si žalobca uplatnil v predmetnom konaní bola pohľadávkou postupiteľnou, teda pohľadávkou, ktorá nezanikla najneskôr smrťou veriteľa, ktorej obsah sa s menom veriteľa nezmenil a jej postúpenie ani neodporovalo dohode s dlžníkom - žalovaným.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že nakoľko žalovaný si nesplnil svoj záväzok, dostal sa do omeškania a preto súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh žalobcu voči žalovanému zamietne, prípadne napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalovaný si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že z jeho strany došlo k jednoznačnému preukázaniu skutočnosti, že žalovaná suma bola uhradená v plnom rozsahu a to odborným stanoviskom znalca Mgr. Koutného č. 10/2015, ktorého obsahom bol príjmový pokladničný doklad podpísaný vtedajším konateľom právneho žalobcu. Skutočnosť, že príjmový pokladničný doklad predložil žalovaný až spolu s vyjadrením znalca, bola spôsobená tým, že tento doklad nemohol skôr nájsť v účtovníctve, avšak na ne poukázal už vo výpovedi svedok J. A. na pojednávaní dňa 26.02.2009. Neskoršia výpoveď svedka vo vzťahu k uvádzaniu v zmysle upresnenia už nie príjmového, ale výdavkového dokladu, bola spôsobená zmätením otázkami právneho zástupcu žalobcu, keď J. A. sám od seba uviedol, že išlo o príjmový doklad.

Súd prvého stupňa sa s predloženým odborným vyjadrením znalca vypořiadal tak, že keďže znalec nemal k dispozícii originál príjmového pokladničného dokladu, ale len jeho prepisovú (predtlačенú) kópiu, nemohol vysloviť záver, že podpis patrí určitej osobe (konkrétne vtedajšiemu konateľovi žalobcu). Takémuto záveru však odporuje už len samotná skutočnosť, že znalec v rámci svojej znaleckej činnosti odborné stanovisko vypracoval a predmetný záver vyslovil. Súd prvého stupňa nie je zo svojej pozície oprávnený posudzovať, či znalec mohol pri svojej činnosti vyvodiť záver, aký vyvodil a či vôbec mohol skúmať pravosť podpisu vo vzťahu k určitej osobe, pričom predmetom skúmania bol prepis originálu a nie originál samotný. Žalovaný má za to, že záver súdu prvého stupňa je v rozpore s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej súd nemôže hodnotiť činnosť znalca z pohľadu vecnej správnosti. Ak žalobca chcel spochybniť závery znalca uvedené v predloženom odbornom vyjadrení, mohol žiadať súd o ďalšie znalecké dokazovanie a nakoľko k tomu nedošlo, závery znaleckého skúmania predložené v odbornom vyjadrení neboli relevantne spochybnené a nemožno ani uvažovať o správnosti záveru súdu prvého stupňa, že znalec nemôže posudzovať pravosť podpisu z iného podkladu, než je originál.

Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa pokiaľ tvrdil, že likvidátor spoločnosti môže postupovať pohľadávky likvidovanej spoločnosti tretím osobám, pretože to nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, práve naopak, likvidátor je oprávnený robiť v mene spoločnosti úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že za úkony likvidátora smerujúce k likvidácii spoločnosti možno považovať aj úkony smerujúce k speňaženiu majetku likvidovanej spoločnosti, keď pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania je majetkovým právom spoločnosti, je teda prevoditeľná, postúpiteľná za dohodnutú odplatu. Žalovaný namietal, že s takýmto záverom nemožno súhlasiť aj z dôvodu, že podľa názoru súdu prvého stupňa likvidátor je oprávnený postúpiť pohľadávku za akýchkoľvek okolností a teda aj v prípade, ak by postúpenie bolo vykonané za odplatu napr. jedno euro. Žalovaný má za to, že z príslušnej právnej úpravy a rozhodovacej praxe vyplýva, že likvidátor môže speňažiť majetok likvidovanej spoločnosti hospodárne a efektívne, a preto postúpenie pohľadávky za odplatu, ktorá predstavovala 1/3-inu jej hodnoty, ako bolo v predmetnom prípade, nemožno považovať za hospodárne a efektívne. Likvidátor je oprávnený uzatvárať nové obchody, avšak len ak sa týkajú ukončenia nevybavených obchodov. V danom prípade likvidátor postupoval pohľadávku na subjekt, s ktorým nebol pôvodný žalobca v žiadnom obchodnom vzťahu, čo nijako nemožno subsumovať pod zákonné vymedzenie jeho právomoci, ani podľa doktrínálneho výkladu. Žalovaný má za to, že likvidátor prekročil svoju právomoc, keď postúpil pohľadávku právneho predchodcu žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, čo má za následok absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu.

Žalovaný namietal, že v spise sa nachádza späťvzatie návrhu uskutočneného J. A., keď prvostupňový súd sa týmto podaním vôbec nezaoberal a to i napriek tomu, že tento úkon bol robený vo forme notárskej zápisnice a úkon bol vykonaný osobou Q. A., ktorá bola podľa výpisu z obchodného registra konateľom a likvidátorom spoločnosti pôvodného žalobcu a teda išlo o relevantné späťvzatie návrhu, na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa z nevyšvetliteľných dôvodov nebral ohľad.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zo dňa 11.11.2015 žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 9 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201, § 202 O.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a, b, d, f) preskúmal napadnuté rozhodnutie dané rozsahom a dôvodmi odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa týkajúcimi sa rozhodnutia vo veci samej, obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd považuje za potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uviesť, že sa stotožňuje s právnou argumentáciou súdu prvého stupňa, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovanú sumu už uhradil právnenému predchodcovi žalobcu, čo najskôr preukazoval výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 20.05.2008, ktorý bol spochybnený znaleckým posudkom č. 34/2011 zo dňa 31.10.2011 znalkyňou Mgr. Máriou Zelenkovou, ktorá jednoznačne prehlásila, že podpis na výdavkovom pokladničnom doklade nie je podpisom pána S., konateľa právneho predchodcu žalobcu, ako to tvrdil žalovaný.

Následne žalovaný na preukázanie tvrdenia, že žalovanú sumu uhradil, označil príjmový pokladničný doklad a to cca 7 rokov po začatí predmetného konania, keď žalovaný nepredložil originál tohto príjmového pokladničného dokladu, ani originál prepisovej kópie príjmového pokladničného dokladu a predložil len písomné odborné stanovisko č. 10/2015 zo dňa 25.03.2015 znalca Mgr. Miroslava Koutného, ktorého obsahom bola len fotokópia príjmového pokladničného dokladu, keď znalec pri vypracovávaní tohto odborného stanoviska nemal k dispozícii originál príjmového pokladničného dokladu a ani sa s touto skutočnosťou v odbornom stanovisku nevysporiadal.

Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že takýmto odborným stanoviskom nebola preukázaná podstatná skutočnosť, že podpis patrí k listine, na ktorej je umiestnený, čo možno zistiť iba pri skúmaní originálu príjmového pokladničného dokladu a teda nebolo preukázané, že pôvodný originálny podpis, ktorý bol pretlačený na prepisovú kópiu sa taktiež nachádzal na originálnom príjmovom pokladničnom doklade, ktorý mal podľa žalovaného potvrdiť prijatie hotovosti v rozsahu žalovanej pohľadávky. Žalovaný žiadnymi inými listinnými dôkazmi alebo svedeckými výpoveďami nepreukázal svoje tvrdenia, že žalovanú sumu uhradil právnenému predchodcovi žalobcu.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, súd rovnako ako súd prvého stupňa má za to, že žiadne ustanovenie Obchodného zákonníka nevyklučuje, aby likvidátor nemohol uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávok v rámci speňažovania majetku likvidovanej spoločnosti. V § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka sú upravené práva a povinnosti likvidátora pri vykonávaní likvidácie len rámcovo. Likvidátor môže vykonávať len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. V prípade porušenia povinností vyplývajúcich z § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka, nedochádza k absolútnej neplatnosti takýchto právnych úkonov zo zákona, ale zakladá to zodpovednosť za škodu. Zákon sa v tomto ustanovení vôbec nezmieňuje o speňažovanie majetku likvidátorom, i keď podstatnou činnosťou likvidátora je práve speňažovanie majetku likvidovanej spoločnosti. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že pod speňažovanie majetku likvidovanej spoločnosti je možné zahrnúť aj odplatné postúpenie pohľadávky.

Súd prvého stupňa už v uznesení zo dňa 11.08.2014 č.k. 12 Cob/187/2008-472 rozhodol o zmene účastníka konania na strane žalobcu a to práve na základe postúpenia pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na terajšieho žalobcu, voči ktorému rozhodnutiu žalovaný nepodal opravný prostriedok, a ktoré rozhodnutie je právoplatné.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal so späťvzatím návrhu na začatie konania zo strany Q. A., odvolací súd ju považuje za neopodstatnenú.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na č.l. 387-388 sa nachádza kópia listiny označená ako stiahnutie návrhov na súdne konanie podaných na Okresnom súde Galanta pod registračným číslom 12 Cb/187/2008, 23 Cb/35/2012 a 5 Cb/15/2012 spolu s prípadnými inými na tomto súde podanými návrhmi bez označenia dátumu, adresovaná Okresnému súde Galanta, keď z osvedčenia podpisu zo dňa 29.08.2013 notára Dr. Vezensyiné Dr. Edit Kovács vyplýva, že notár overoval podpis Q. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý predmetnú listinu pred notárom vlastnoručne podpísal, avšak notár za obsah a formu tejto listiny nezodpovedá.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Nitra Oddiel: Sro, Vložka č. 20391/N súd zistil, že Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 19.09.2011 č.k. 28 CbR/103/2010 - 95, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 19.10.2011, súd zrušil obchodnú spoločnosť HP COMPLETE, s.r.o. s likvidáciou. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 04.04.2012, č.k. 28 CbR/103/2010 - 118, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 05.06.2012, súd menoval obchodnej spoločnosti HP COMPLETE, s.r.o. s likvidáciou likvidátora Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. X, XXXX B., Maďarsko a Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 05.06.2013, č.k. 28 CbR/40/2013 - 21, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 11.07.2013, súd odvolal z funkcie likvidátora Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. X, XXXX B., Maďarsko a za nového likvidátora bol menovaný V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X/XXXX, XXX XX R..

Z výpisu z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu teda vyplýva, že konateľom a likvidátorom právneho predchodcu žalobcu bol Q. A., nar. XX.XX.XXXX a nie Q. A., nar. XX.XX.XXXX, a preto podanie označené ako späťvzatie návrhu na začatie konania nebolo podané oprávnenou osobou, t.j. žalobcom alebo jeho právnym zástupcom, pretože len žalobca disponuje návrhom a len žalobca môže zobrať návrh na začatie konania späť. Vzhľadom k tomu, že táto listina bola podpísaná inou osobou ako žalobcom alebo jeho právnym zástupcom, súd prvého stupňa nebol povinný prihliadať na takéto podanie.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí o náhrade trov konania, rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O.s.p.), nakoľko odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení zák. č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.